

dette Forslag, uagtet vi vel vidste, at den høitærede Justitsminister ønskede at have noget friere Hænder, end der derefter vilde blive indrømmet ham. — Jeg har endnu at omtale et i og for sig temmelig ubetydeligt Ændringsforslag, nemlig det, som er stillet under Nr. 10. til § 12. Det gaaer ud fra den Anskuelse, at da der i § 12 er sat en Begrænsning for Bøddemølsen af Bøder eller Suspension for de vedkommende Functionaire, naar de handle uforsvarligt eller urigtigt, vil det ogsaa være correct at sætte en Begrænsning med Hensyn til den lempeligere Straf, nemlig Bønningsaffortning, saaledes at denne kom til at staa i et mere passende Forhold til de strengere Straffe. Hvis der nemlig ikke bliver sat en saadan Grænse, kunde Skjendelse af Bønningsaffortning i Virkeligheden blive haardere end Bøder og Suspension, og vi have da meent, at $\frac{1}{2}$ af det aarlige Pengevederlag vilde være et passende Maximum. Endnu skal jeg kun bemærke, at det efter vor Mening vil være en ligefrem Følge af Vedtagelsen af vort Forslag under Nr. 3, at ogsaa vort Forslag under Nr. 17 til § 17 bliver vedtaget. Derimod finde vi ikke, at Vedtagelsen af vort Forslag under Nr. 3 ogsaa maa medføre, at 2det Stykke af § 17 udgaaer, nemlig det Stykke, som siger, at i Tilfælde af Meningsulighed skal Justitsministeren afgjøre, hvorvidt noget til Politimesterens udgivet Beløb bør afholdes enten af Ræmnerkassen eller af Politikassen eller af Amtsrepartitionsfonden. Vi have ikke foreslaaet, at denne Bestemmelse skal udgaae, fordi der ved en Fordeling af saadanne Udgifter vel kan tænkes at være nogen Uklarhed tilbage, uagtet vi til § 3 have foreslaaet, at Vedtægten skal indeholde, hvilke Udgifter Ræmnerkassen skal afholde, og hvilke Udgifter Politikassen skal afholde. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 1, som gaaer ud paa, at der i § 2 Litra a. efter Ordet „Tovehandeden“ skal tilføies: „og anden Erhvervsmaade, der benyttes paa fornævnte Steder“, skal jeg bemærke, at adskillige af de Medlemmer, som holde paa den Anskuelse, jeg har udviklet med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 3, ikke have meent, at kunne tiltræde Forslaget

under Nr. 1, navnlig saalænge deres Hovedbetragtning ikke er fæstet tydeligt gennem Loven. Man kan nemlig ikke ønske at faae Bestemmelserne i Politivedtægten udvidede, saalænge man anseer det for usikkert, om deres Optagelse bliver afhængig af Kommunernes Vilje, og man anseer det heller ikke i og for sig for overordentlig nødvendigt at optage saadanne Bestemmelser, idet nemlig saadanne Foretagender vilde, som i Motiverne omtalt, hvis de skulde frembyde egentlige communale Ulemper, kunne afhjælpes ved en anden Betragtning, nemlig ved Spørgsmaalet om Besværing af den offentlige Færdsel osv. Bestemmelsen behøves altsaa ikke her, men der som Hovedbetragtningen i Forslaget under Nr. 3 fæstet tydeligt, er det en Selvfølge, at man har mindre imod dette Forslag til § 2.

Sager: Jeg har kun nogle faa Bemærkninger at gjøre med Hensyn til de Punkter, hvori jeg ikke aldeles har kunnet følge de andre ærede Medlemmer af Udvalget. Det er min Anskuelse, at naar Lovgivningsmagten ved bestemte Regler har fastsat, hvad der bør udføres i en Retning som den her omhandlede, saa er det rigtigt, at det overlades til Justitsministeriet endelig at bringe Loven i Udøvelse med tilstrækkelig Magtfuldkommenhed. Jeg troer, at de locale Autoriteter fæstet tydeligt, naar de faae Leilighed til at gjøre sig gjældende ved Udtalelser fra deres forskjellige Organer f. Ex. i Rådhuset ved Byraadet, Politimesteren og endelig Amtmanden. Der kan jo optaae Meningsforskjellighed mellem de enkelte Autoriteter, f. Ex. mellem Politimesteren og Byraadet, og saa er det rigtigt, at saadant afgjøres endeligt af en høiere Autoritet. Skulde der fra en saadan almindelig Grundsetning skee Afsvigelse i enkelte Tilfælde, maae disse være af ganske særlig Beskaffenhed. Men jeg kan ikke erkjende, at der i dette Tilfælde foreligger nogen Grund til at vige bort fra den almindelige Regel med Hensyn til de 2 Punkter, i hvilke de øvrige Medlemmer af Udvalget have meent, at man ikke burde give Ministeren en fuldstændig Ret, men forbeholde Byraadet et Veto. Jeg kan ikke tænke mig,